

Příloha k protokolu o SZZ č.

Diplomantka: Aneta Marková

Vysoká škola: **Jihočeská univerzita, PF**

Katedra hudební výchovy

Aprobace: **ČJ - HV se**

zaměřením a vzdělávání

Datum odevzdání posudku: 19. 5. 2017

Vedoucí práce:

doc. PhDr. Martin Horyna, Ph.D.

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Václav Jan Tomášek (1774-1850): Requiem Es dur z kůru kostela v Ledenicích

Requiem Es dur, které se Aneta Marková rozhodla v rámci své práce spartovat a okomentovat, patrně patřilo ve své době k relativně oblíbeným skladbám venkovských chrámových kůrů: Databáze historických hudebních pramenů RISM eviduje jen v českých sbírkách další čtyři opisy této skladby, nejčastěji připisované Vincenci Maškovi (další kopie pak archivují zahraniční fondy). Ledenický exemplář nese na obálce jméno Václava Jana Tomáška, diplomantka tedy zcela legitimně pracuje s touto hypotézou (byť ji v závěru označuje za spíše nepravděpodobnou) a v úvodní části své práce shrnuje Tomáškovy životopisné údaje, včetně jeho vztahu k jižním Čechám v době jeho působení v bučovských službách.

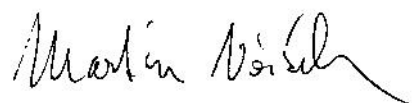
Ke stěžejní části práce, jíž je transkripce skladby, nemám žádné kritické připomínky. Přepis je velmi přehledný, bez kolizí hudebních či textových znaků a bez zjevných chyb. Ojedinělou výjimkou je v tomto ohledu 15. takt v části Agnus Dei, kde tón as v tenoru ostře disonuje s tónem g v altu a ve viole; v kontextu skladby působí tento souzvuk dosti překvapivě a pokud jej diplomantka pokládala za autorský záměr, nejspíš by bylo dobré jej okomentovat v kritické zprávě. Budiž ovšem poznamenáno, že soudě dle edičních poznámek se musela Aneta Marková vyrovnávat s relativně četnými písařskými chybami a pokud tato jediná zůstala neopravena či neoznačena, je to nanejvýš tolerovatelné.

O něco povrchněji působí analytická část práce, i když základně oceňuji její zařazení. Autorka zde prokazuje základní orientaci ve struktuře spartované skladby, některé jevy ovšem popisuje poněkud nepřesně (například konkrétní místa několika modulací) či přece jen snad až příliš zjednodušeně, když ve skladbě nenalézá jiné harmonické funkce, než základní. Určité rozpaky budí také zvolená terminologie, na prvním místě patrně pojem „chorály“, užívaný pro sborové hlasy, dále pak i občasná vyjádření typu „*Housle [...] dotvářejí barvu celkové melodie*“ (s. 26). Uvedené dílčí nedostatky však obecně považuji spíše za okrajové a v rámci bakalářské práce jistě omluvitelné.

Nejpodstatnější výhrady mám k úvodním životopisným kapitolám. Pozitivně zde hodnotím logickou stavbu textu, kriticky ovšem musím komentovat práci s literaturou: Aneta Marková sice velmi svědomitě odkazuje na zdroje, nezřídka z nich však přebírá formulace zcela doslovně, nebo jen ve velmi mírně pozměněné podobě (aniž by tyto pasáže byly označeny uvozovkami jako přímé citace). Jinak vcelku kvalitní práce se tak zcela zbytečně dostává na pokraj plagiátorského textu, u něhož nemá valný smysl hodnotit stylistickou stránku, neboť hranice mezi autorčinými a přejatými větami je poměrně nejasná.

Práci doporučuji k obhajobě, zejména ovšem s přihlédnutím k tomu, že její hlavní přínos shledávám v kvalitně provedené spartaci zvolené skladby. Vzhledem k problematickému zacházení se zdroji však navrhuji hodnocení nejnižším stupněm.

Návrh na klasifikaci bakalářské práce: **dobře**

---

podpis recenzenta práce

V Českých Budějovicích dne 19. 5. 2017

Stupeň klasifikace:	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
---------------------	---------	-------------	-------	-----------